

Prin rugăciune...

Alexandrescu Oana-Adriana

Pe-un petec de pământ îmi scriu sentința
Mă leagă amintiri de vechiul lut
Îmi strig prin gesturi oarbe neputința
Regretul greu că-n lume m-am născut..

O umbră-mi șade-n ceafă, mă obligă
Să mă sufoc de temeri..asta-i viață?!
Satan rânjește...sacadat mă strigă
Satisfăcut că nu mai am speranță..

De ce să-l las să îmi distrugă crezul?!
Cu-ai săi discipoli îmi va fi călău
De nu-mi voi aminti că am botezul
Prin care m-am legat de Dumnezeu...

Odaia-n care stau mă persecută
Prin izul ei de mucegai și smirnă
Vreau să mă-nchin..dar mâna nu m-ascultă
Mi-e amortită de prea multă vină...

Prin rugăciune-mi voi închide rana
Și trupu-mi voi putea să-l dezmořesc
Din transa-n care m-a-ncuiat Satana
Voi evada doar pentru că-mi doresc!

4.10.2017